

מי שאמר פרק רביעי נזיר

א) [מסופסת פ"א, ב] (לעיל
כז וע"פ; ג) [יבין ע"פ
ד' ג' ע"פ א"ל, ט] ז"ל
אחריו, ו) ג' ז"ל בדכידה,
ח) ז"ל אחריו, ט) ש"ך ע"פ ז"ל
אמר ד"ה יד,

תניא נמי הכי. פירוש כרזי שמעון צן לקיש: **מי שאמר**
הריני נזיר ושמע חבריו ושהה כדי דבור. פ"י כדי דבור
דווקא ולא יומת ואומר מיד ואני הוא אסור פירוש הראשון שנזיר
נזיר וחזרו מותר אלמא דלא מזי לאתפוסוי אלמא שהוי כולם מוך
כדי דבור אלז הרביעי ששהה אחר
כדי דבור לא כר"ל: **מי שאמר** הריני נזיר ושמע
חבריו ושהה כדי דבור ואמר ואני הוא
אסור וחבירו מותר וכן במה כדי דבור כדי
שאילת שלום תלמיד לרב ליבא מסייעא
ליה מי שאמר הריני נזיר ושמע חבריו ואמר
ואני ואני ותו לא א תנא כי רובלא ליחשיב
ולוייל וליתני חד ולשמעינן ו) הני ה"ג
ומשום דקתני ספא הותר הראשון הותרו
כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן
אסורין מכלל דאיבא אמצעי ומשום הכי
קתני ואני ואני איבאיה ליה חד בחבריה
מיתפס או דלמא בקמא מיתפסי למאי נפקא
מינה לאתפוסוי ומיזל אי אמרת חד בחבריה
מתפסי מתפסין ואוליין לעולם ואי אמרת
בקמא מתפסי טפי מכדי דבור לא מתפסין
במאי ת"ש הריני נזיר ושמע חבריו ואמר
ואני ואני ותו לא מיד ש"מ בקמא הוא
דמתפסי דאי ס"ד חד בחבריה מיתפסי
ליתני טובא ואני תנא כי רובלא ליחשיב
ולוייל וליתני חד ולשמעינן כולהון איידי
דקתני הותר הראשון הותרו כולן הותר
האחרון האחרון מותר וכולן אסורין מכלל
דאיבא אמצעי משום הכי קתני ואני ואני ת"ש
הותר הראשון הותרו כולן ראשון הוא דשרו
הא אמצעי לא ש"מ בקמא מתפסין איבא
לך לעולם חד בחבריה מתפסי ואיידי דבכי
מיתנא הותרו כולן דאי תנא אמצעי איבא
ראשון דלא משתרי משום הכי קתני ראשון
ואחרון מותר וכולן אסורין
דלא איבא אחריו בתריה אבל אמצעי
דאיבא אחריו בתריה מותר ש"מ חד
בחבריה מתפסי לעולם איבא לך בקמא
מיתפסין ומאי אחרון דקתני אמצעי ואיידי
דתנא ראשון תנא אחרון ת"ש דתניא בהדיא
הותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון
האחרון מותר וכולן אסורין הותר אסור
הימנו ולמטה מותר הימנו ולמעלה אסור
שמע מינה חד בחבריה מתפסי שמע
מינה: הריני נזיר ושמע חבריו ואמר
פי כפיו ושערי כשערו וכו': משום
דאמר פי כפיו ושערי כשערו הרי נזיר
ורמינהו

נוסחת הריב"ן
א) ואת צענין כדי דבור וכו'
ב) לא: צ) למתני אפי' ע"ד
ג) ולשמעינן הכי נמי דלא
דווקא וזי משום כדי דבור
אין ה"י כ"י: ד) מתפסין כו'
והא דר"ש צן לקיש דלמנא לכו
למתפסא דלמנא חד בחבריה
מתפסין ואפילו עד מהא
מתפסין ואוליין דלא כותיה
ה"י: ה) ע"ד: ו) ע"ד: ז) א"ס
יבא מותר: ח) וי' אה"ן:
ט) (מיתרי) ליתא כפיו:
ע"ד הלא: פ' קתני:
כ) דמשמע דקתנא:

הגהות הב"ח
א) ג' ומשמעינן הכי ה"י
ומשום: ב) שם קתני
מתפסין משום הכי הותר
ראשון ת"ש הותר
האחרון האחרון מותר
וכולן אסורין ש"מ
בקמא מיתפסין דליבא
אחריו בתריה דאי
הותר: א) אסורין: ב) ת"ש
ד"ה לימא מקשוי וכו' ואני
דמדלא קתני וכו' דאי
קתני טפי טפי חייב מברי
דבור על ראשון: ד) ד"ה
ואי לא וכו' ולשמעינן הכי
דלא דווקא: ו) ד"ה
איבאיה לכו חד בחבריה
מתפסין והא דלא כר"ל
ה"י: ז) ואפי' כ"י
מתפסין ואוליין לעולם
אפילו עד מהא: ח) ד"ה
מ"ש ואני וכו' דהיינו
טעמא דקתנא:

הגהות מהר"ב
רנישבוג
א) רש"י ד"ה וכו' ואני לאו וכו'
לא דווקא הוי מבור כדי
דבור. ז"ל ע"י א"ת:
ב) ד"ה איבאיה לכו וכו'
ולא כר"ל. ז"ל ע"י א"ת
שמהי תחת מיתא ולא
כ"ל והא כר"ל ש"י וכו'
כונת ד"ה יעשה:
ג) ד"ה מתקמרי וכו'
ואפי' אותו שהתפסין וכו'.
ז"ל ע"י א"ת: ד) ד"ה
לעולם וכו' דקתנא
מיתפסין ואפי' דקתנא.
מלת דקתנא מתקמ. וז"ל
דקתי כ"ל: ה) ת"י: ד"ה
מכלל וכו' ואני ואני
ולקיק דתנא כ"ל:
ו) ד"ה דאמר פי וכו'
ואפי' כי אמר נמי פי מורה
כ"ל:

הגהות התוספות
1. ז"ל כשהו. 2. ז"ל ואני
3. ז"ל ולכדי. 4. ז"ל
משמתי. 5. ז"ל תנא. 6. ז"ל
שמע מינה בקמא מתפסין
כו'. 7. ז"ל הווא נמי הוה
אחריו. 8. ז"ל ודי כידו נומא
כו'.

תניא נמי הכי פ"י שאמר הריני נזיר ושמע
חבריו ושהה כדי דבור ואמר ואני הוא
אסור וחבירו מותר וכן במה כדי דבור כדי
שאילת שלום תלמיד לרב ליבא מסייעא
ליה מי שאמר הריני נזיר ושמע חבריו ואמר
ואני ואני ותו לא א תנא כי רובלא ליחשיב
ולוייל וליתני חד ולשמעינן ו) הני ה"ג
ומשום דקתני ספא הותר הותר הראשון הותרו
כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן
אסורין מכלל דאיבא אמצעי ומשום הכי
קתני ואני ואני איבאיה ליה חד בחבריה
מיתפסי או דלמא בקמא מיתפסי למאי נפקא
מינה לאתפוסוי ומיזל אי אמרת חד בחבריה
מתפסי מתפסין ואוליין לעולם ואי אמרת
בקמא מתפסי טפי מכדי דבור לא מתפסין
במאי ת"ש הריני נזיר ושמע חבריו ואמר
ואני ואני ותו לא מיד ש"מ בקמא הוא
דמתפסי דאי ס"ד חד בחבריה מיתפסי
ליתני טובא ואני תנא כי רובלא ליחשיב
ולוייל וליתני חד ולשמעינן כולהון איידי
דקתני הותר הראשון הותרו כולן הותר
האחרון האחרון מותר וכולן אסורין מכלל
דאיבא אמצעי משום הכי קתני ואני ואני ת"ש
הותר הראשון הותרו כולן ראשון הוא דשרו
הא אמצעי לא ש"מ בקמא מתפסין איבא
לך לעולם חד בחבריה מתפסי ואיידי דבכי
מיתנא הותרו כולן דאי תנא אמצעי איבא
ראשון דלא משתרי משום הכי קתני ראשון
ואחרון מותר וכולן אסורין
דלא איבא אחריו בתריה אבל אמצעי
דאיבא אחריו בתריה מותר ש"מ חד
בחבריה מתפסי לעולם איבא לך בקמא
מיתפסין ומאי אחרון דקתני אמצעי ואיידי
דתנא ראשון תנא אחרון ת"ש דתניא בהדיא
הותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון
האחרון מותר וכולן אסורין הותר אסור
הימנו ולמטה מותר הימנו ולמעלה אסור
שמע מינה חד בחבריה מתפסי שמע
מינה: הריני נזיר ושמע חבריו ואמר
פי כפיו ושערי כשערו וכו': משום
דאמר פי כפיו ושערי כשערו הרי נזיר
ורמינהו
מש"ה קתני ואני ואני. ה) ולקיק [דאיבא] אלמני כמו שמדקדק והולך לשמי
פניני ממניתי: ראשון הוא דשרו. א) אותם שאחריו ו) (יד מורה)
מתפסין מדללא קתני הותר אלמני הותר אחרון: אחרון הוא
דאיבא אחריו בתריה. הלך כשהותר הוא כולן אסורין אלז
לאמנעי דאיבא אחריו בתריה לא מזי למיתני הותר הוא כולן אסורין
דלז א אחרון נמי הותר: ז"ל חד בחבריה מתפסי. מדללא תנא
אחרון
שמע מינה הותר האחרון הימנו ולמעלה מותר האחרון והא נמי דהו"ה אחרון
ר' אבא: א) (לעיל דף ג.) דהו"ה נזיר וא"ת כי
אמר נמי יד ו' נזיר' [נימאל] דה"ק ידי כידו מלהטמאות למתים ורגלי כרגלו מלהכנס צדיק הקצרות וי"ל דה"ה"י דאי שמע לחזירו
שנדר צנור ואמר ידי כידו מהני וה"ה תניא צנוספתא (פ"ב) צרישא דצרייתא צדיק ידי כידו רגלי כרגלו הרי זה נזיר:

א) מ"י פ"ד מהל'
למני הלכה ט סמך
לחון נזיר מ"ט ע"פ י"ד
סימן רכט ס"ף ג'
ב' מ"י פ"ב מהל' מורד
הלכה ז'
ה' א' מ"י פ"ד מהל'
למני הלכה ט סמך
לחון נזיר מ"ט ע"פ י"ד
סימן רכט ס"ף ג'
ב' מ"י פ"ב מהל' מורד
הלכה ז'

מוסף רש"י

תנא כי רובלא ליחשיב
ולוייל. וכל מוכי לזכות
של עשמים (ג' ע"ד). א):
ב) כחמה זה שמונה עשמים
(עברין ב.ג.)

פ"י הרא"ש

תניא נמי הכי מי שאמר
הריני נזיר ושמע חבריו
ושהה כדי דבור וכו' הוא
אסור וחבירו מותר. אלמא
כיון דשהה כ"ד א"ע"פ
שאר ואני סמוך לכדי
דבור לא אמר כלום דק
בחון כדי דבור כנ"ל:
ליבא מסייע ליה וכו' ואמר
ואני ואני ותו לא אלמא
דריבאי אנו יכול להתפסין
כיון שהוא אחר כדי דבור
מדלא תנא ד' ואני. ולר"ל
לא איצטר' למתני ג'
דמילתא דפשטא דתוכן
כדי דבור כדבור דמי וכיון
דמתפסין סמוך לכדי
דבור בחון כדי דבור דמי.
כי רובלא ליחשיב לוייל
אפי' אי הוה תני ד' לא
שמעינן מינה דסמוך
לכ"ד דידור דמי דס"ל
לחנה דמתני דחד בחבריה
מתפסי וכו' ברשאון. וכיון
דלא נפקא לן מיד מינה
לא חייב ליה: ויפרי' כיון
דלא שמעינן מינה מיד
לא לתני אלמא חד משום
דקתני ספא וכו' מכלל
דאיבא אמצעי משום הכי
קתני ואני ואני וא"ת ולא
ליתני אלמא חד ובסיפא
ליתני הותרו ח' (הב')
הותר (ה"ב) ולא הותר
הראשון (ה"ג). י"ל

ומשני אה"ג ומשום דקתני ספא
וב' מכלל דאיבא אמצעי
משום הכי קתני ואני ואני. וא"ת
דהיא גופא תיקשי דליתני חד ואני
וספא ליתני הותר הותר הראשון הותר
השני הותר השני לא הותר הראשון
וי"ל דלמ"ז לקמן חד בחבריה מתפסי
נקט למדק מיניה אחרון הוא דליבא
אחריו בתריה אלז אלמנעי דאיבא
אחריו בתריה ומיתפסי אותו שאחריו
כדדיק לקמן ולמ"ז דקתנא מיתפסין
ותני' אלמנעי למידק כנסמוך ראשון
הוא דשרי של אחריו הא אלמנעי לא
הותר של אחריו דקתנא מתפסי:
חד בחבריה מתפסי. דהיינו כל
אחד כנסמוך לו ובתוך כדי דבור
נזיר מיתפסו כולם: **מיתפסו ואילו**
ע"פיה. ומא' מהא ואני בקמא מיתפסי
טפי מכדי דבור לא היה מיתפסי לרש"ז'
כדאי' ליה ולכדי יהודה נשיאה אפי' ד'
כיון דכנסמוך לכדי דבור לא לתני:
ת"ש מי שאמר הריני נזיר וכו' דאי
ס"ד חד בחבריה מיתפסי ליתני ואני
ואני טובא: **מכלל דאיבא אמצעי**
מש"ה קתני ואני ואני. ה) ולקיק [דאיבא] אלמני כמו שמדקדק והולך לשמי
פניני ממניתי: ראשון הוא דשרו. א) אותם שאחריו ו) (יד מורה)
מתפסין מדללא קתני הותר אלמני הותר אחרון: אחרון הוא
דאיבא אחריו בתריה. הלך כשהותר הוא כולן אסורין אלז
לאמנעי דאיבא אחריו בתריה לא מזי למיתני הותר הוא כולן אסורין
דלז א אחרון נמי הותר: ז"ל חד בחבריה מתפסי. מדללא תנא
אחרון
שמע מינה הותר האחרון הימנו ולמעלה מותר האחרון והא נמי דהו"ה אחרון
ר' אבא: א) (לעיל דף ג.) דהו"ה נזיר וא"ת כי
אמר נמי יד ו' נזיר' [נימאל] דה"ק ידי כידו מלהטמאות למתים ורגלי כרגלו מלהכנס צדיק הקצרות וי"ל דה"ה"י דאי שמע לחזירו
שנדר צנור ואמר ידי כידו מהני וה"ה תניא צנוספתא (פ"ב) צרישא דצרייתא צדיק ידי כידו רגלי כרגלו הרי זה נזיר: